

Report ďílčí z cesty: Nováček Jižní-Wales, Austrálie (2. část)

Příspěvek původně Radek Kastner

[02.02.2009]

Aktualizováno [04.08.2009]

Z pohledu
rostliny:

Obvykle nerad fotografuji rostliny z páně-máho nadhledu (ptačí-perspektivy), tak jak jsem to užil na pánědchozích snímcích Drosera pygmaea. Vzhledem k tomu, že z ptačí-perspektivy jsou rostliny zobrazovány běžněm způsobem a z běžněho pohledu, výsledek je překná jednotvárná a bez života. Dívalím pánědnost boční-perspektivou, protože ta ukazuje rostlinu, ano, z jejich vlastního pohledu. Mohou se mnou souhlasit, že z tohoto pohledu je rostlina osobitá?

Nejsou tahle květenství elegantní?

Kvetení:

Zatímco jsem fotografoval tuto rostlinu, Beth utekla, aby se mohla připojit k ostatním, protože ti objevili nějaké chlupaté střízly (Malurus sp.). I pro neornitology mohou být střízly docela přesobivé. Samice jsou obvykle nevýrazné, ale samci mají ohromný jasný, metalický modrý opeření na svých těch a hlavách, které je tak intenzívny, že vás přimějí do očí!

Jsou to také velmi aktivní, skákají-cí malí ptáci a bylo pro Beth velkou výzvou je fotografovat. To ji zasmáchnalo a mně dopadlo moc na fotografování - malíček trpaslíků a neuspěl chat to.

Robert a Kirk povídali ptáky, které Beth fotografovala, za "superb fairy wrens" (pozn. páněk Malurus cyaneus). I když po pámezkomájně svých fotografií Beth později usoudila, že je o "variegated fairy wrens" (pozn. páněk Malurus lamberti). Přátele sahají, že byla tak zasmáčena na správném urámení - těchto malých ptáčků, že mi v podstatě připravila mnoha stránekovou prezentaci v PowerPointu na toto téma, když jsme se vrátili do USA.

Populace:

Zatímco Beth byla sušována svými malími, skákají-cími ptáčky, já jsem si užívám valhry s malými pámezemi rostlinami. Mám ráj tento snámek, protože ukazuje nejen vzhled mateřských rostlin, ale i rostlin různého stáří - a vývoje. Jsou od velikosti kvetoucích oblud až po největší - z oboustranných a rostlin velikostně náleží mezi.

Abych vám pomohl správně uchopit místní rostliny, uváděm si, že tyto rostliny rostou v jemném pásce a výjimkou se, hrbolem různého povrchu vznikly dřeviny dřeviny, které vytvořily nedávná deňová povaha páněch. Jsou to prohlubně zanechané jednotlivé výhody deňová povaha kapkami!

Poté, co jsme s tímto rostlinami skončili, setkali jsme se s Beth a vyzáliby k nám - další lokalitu. Doufali jsme, že najdeme místo s rosnatkami rostoucími na mokřadu stáhnout hned vedle silnice.

Na skále:

Sledovali jsme naší párovou cestu, kterou vedla vlhkými australskými lesy, tak dlouho, než Robertovi podařilo najít stanoviště, které jsme hledali. Boří strana silnice se zde prudce zvedala a byla ve skutečnosti srázem. Byla pokryta vlhkomilnou, na kapradiny bohatou, komunitou rostlin. Bohužel pro nás, nájaký druh stroje, který prošel až u vegetaci kolem silnice, tudy musel projít přes nákolika dny a vysekal všechny károviny. Dále sledkem toho byly všechny rostliny páněk pomláceny.

Oh, ale jednou pozitivně strájnku těžko kdy bylo, že malý ráz jeice Drosera spatulata byly snadno viditelně při světlu růstu kdekoliv na nechráněných místech mokřadů skalnatého povrchu! Takže po příjezdu vás mohou radosti, od vašeho miláčka vyprávět, jsem se rozhodl, vytvořit nějakou fotografie. Zatímco Beth a ostatní se snažili zjistit lokalitu výskytu velmi zpívajícího žvýkacího pásovního ptáka (Psophodes olivaceus) až poznámek. kosovec zvukovníkem.

Rostliny ukazují na snímku, vytvářejí květy, měly tak nějak delší - že laznaté listové čepele, než jak jsem byl zvyklý všechny ty kousky detritu na rostlinách jsou pravděpodobně květli průjezdu již zmiňovaného stroje.

Mnoho rostlin:

Mrkněte na všechny tyto rostliny Drosera spatulata! Uvítám domte si, že to není - fotografie rostlin, které se kráčí na zemi u měchýřů nohou až tyto rostliny župlují - v jemném náhonu substrátu po kluzkém a rozpadajícím se povrchu kolmá skalnaté stěny.

Další obrázek:

Riskujte ztrátu vašej pozornosti, rozhodl jsem se, že vám ukážu ještě jeden snímek Drosera spatulata. Ah, ale poříkejte....co to je za rostlinu se takémi dlouhými žlázkami vedle snímku vesopu fotografie?

Další rosnatka!

Další rosnatka je na světě! Předpokládám, že nejste žádní paka, abych vám musel žádat, že se jedná o Drosera binata.

Co je na tomto snímku cenné je to, že jsem přivedl až udával snad 15 jiných, než jsem byl schopen udávat tento. V lese bylo opravdu docela žádoucí a já jsem

fotil na clonu 22, takže měl expoziční hodiny mezi 3-6 sekundami dlouhá a listy prokleté Drosera binata neustále mělyvaly, jako turisté na okružní jízdě.

Mezitím Beth a její skupina ztratili zájem o svého kosovce a začali fotografovat nějaké pěkné orchideje. Bohužel vzhled na orchideje byl příjemný, takže jsem to ani nezkoušel.

Hmyzíci!

Ooh! Tohle je paráda. Ano, je to pohled zblízka na list Drosera binata a ten je vskutku krásný. Ale dole, na spodní straně fotografie můžete vidět velkého zeleného hmyzíka. Je to "sundew bug" z rodu Setocoris (polokřídlovláček, plaváček, ze stejného rodu jako jsou třeba klopoučky na roridulách/chejlavách, pozn. páněk.). Bohužel jsem opětovně použil val třísekundovou expozici a ta zelená potvora se vždy během expozice o malinku kousek posunula. Bohužel. Ale je to kompenzováno jinou záistupcem rodu Setocoris na fotografii opravdu nahoře! A abych tu legraci ukončil, je tam i třetí hmyzík na levé straně listu, pánesná pod břichou, nezaostřená v pozadí. Třími rosnatkovými hmyzíci! Paráda!

Dospělář brouk:

Jak jsem se pánesunul na jinou část svahu, viděl jsem tuto rozvinutou žížalku listu Drosera binata s vlastním nájemníkem rodu Setocoris. Na rozdíl od ostatních měl tento křídlovláček, a tudíž byl dospělý. Nevím, jestli je jiný zbarvený také známou dospělostí, nebo zda se jedná o jinou druh.

Mážete vidět jeho jakoby kopinatou část střechy opravdu velmi pěkné!

Vzpomínáte si, že jsem se dříve zmínil o tom, že jsme pracovali na okraji Žizkova a křížové cesty? Neustále jsme mohli slyšet páněkliží užitího - se auta a my na sebe museli neustále volat nějaký upozornění. V jednom okamžiku jsme uslyšeli bzučivý hluk nekapotovaného motoru letadla kolem nás, který patřil motocyklu ženěmu ženěmu ženěmu v zářezu, páněkliží havárii, koženém oblečení. Nechali jsme ji dostatek prostoru, ale bohužel pohled na Robertu, Johna, Beth a Kirku pozorující na jednou straně cesty a zvítězil jí potom na mě, fotografujícího rostliny na druhé straně silnice, bylo až páněkliží zářezu a motocyklistka nám výrovala až páněkliží dlouhá pohled ve chvíli, kdy nás měla. Bohužel byl její pohled až páněkliží dlouhá, že se nevedla do zářezu křížové cesty. Právě páněkliží možno do skalnaté stěny! Kupodivu se jen decentně svezla a poté co se zvedla a zvedla

motocykl z pÅ™Ã-kopu, pokraÃ•ovala ve svÃ© cestÃ», zkoujejÃ-c u toho vypadat pÅ™irozenÃ» a v klÃ-dku. Ale vsadÃ-m se, Å¾e nÃjsledujÃ-cÃ-den mÃ»la pÅ›knÃ© bolesti.

StÃ¡la jejÃ- zranÃ>nÃ- opravdu za tak dlouhÃ½ pohled, kterÃ½ mi vÃ»novala? Asi ano.

Å karedÃ¡ rostlina:

Jakmile jsme skonÃ•ili s Drosera spatulata, Drosera binata a ploÅ¡ticemi rodu Setocoris, pokraÃ•ovali jsme kratÃ¡jÃ- jÃ-zdou na tÅ™etÃ- lokalitu tohoto dne.

Byla to dalÅ¡Ã- cesta protÃ-najÃ-cÃ-kopce a opÃ½t se kolem nÃ-vyskytovaly vlhkÃ© skalnÃ-stÃny s odkapÃ¡vajÃ-cÃ-vodou. DÃ-ky letÃ-m strÃ¡venÃ½m kolem Å¡pinavÃ½ch pÅ™Ã-kopÃ-v USA, jsem se rozhodl strÃ¡vit pÃ½r minut sledovÃ¡nÃ-m vody opracovÃ¡vajÃ-cÃ-skalnÃ-stÃnu. A byl jsem odmÃ>nÃ-n mÃ-stem s vÃ½skytem bublinatky (no upÅ™Ã-mnÃ>, myslÃ-m, Å¾e ji Robert zahlÃ©dl dÅ™Ã-ve neÅ¾ jÃ¡).

Tato fotografie ukazuje dlouhÃ© a bledÃ© listy rostoucÃ- hned pod Ã°rovnÃ- povrchu vody. NejdeÅ¡Ã-listy na fotografii jsou zelenÃ© Å>epele trÃ¡vy, takÅ¾e nebuÅ•te pÅ™Ã-liÅ¡ uneseni velikostÃ-tÃ©to rostliny; listy bublinatky byly jen pÃ½r centimetru dlouhÃ©. Oh, Å¡lo o Utricularia uliginosa a navzdory tomu, Å¾e jsem ohromnÃ½ fanda tohoto rodu, musÃ-m s nechutÃ-souhlasit s pÅ™ezdÃ-vkou, kterou dal tÃ©to rostlinÃ» Kirk - Utricularia "ugly-nosa." (ugly â€“ anglicky Å¡karedÃ½, oÅ¡klivÃ½, pozn.pÅ™ekl.)

SnaÅ¾il jsem se!

PodÃ-vejte, dÃ›lal jsem, co jsem mohl, opravdu to nejlepÅ¡Ã-, co jsem mohl, aby tato rostlina vypadala pÅ›knÃ». Tady je snÃ-mek rostliny v kvÃtu. Tedy prÃ¡vÃ po odkvÃtu.

Je to opravdu proklatÃ- Å¡karedÃ½ druh!

ZpÃ¡tky ke krÃ¡se:

Dosálo bolo Utricularia "ugly-nosa." Tady mějte vydařenou fotografií další - Drosera spatulata, která rostla na povrchu skály. Vypadá hodně podobně jako Drosera spatulata na jednom z původních snímků, ale když Utricularia byla tak nevýrazná, že jsem se rozhodl ukázat vám něco hezčího!

Nový taxon:

Ah, tady je něco nového. Tohle rostlo na malém skalním výstupku u cesty. Vypadá to jako hladká Drosera peltata subsp. auriculata, kterou jsem vám ukázal o něco dřívěji ve vztahu reportu. I když rozdíl od této rostliny jsou kališní laloky ochlupené a ne hladké. To znamená, že tyto rostliny jsou Drosera peltata subsp. peltata (nebo prostě Drosera peltata s. str., pokud ji považujete za samostatný druh). Tyhle rostliny zcela jasně konávily svou růstovou sezónu.

Vážim jsem si výjek nějakého jiného, výtěžiny rostliny Drosera peltata, kterou jsem viděl, mělo horizontální stonek ve spodní části rostliny a potom se v urávání městu stonek otáčí o 90° a stal se kolmý. Myslím si, že je to jen kvůli nějakému druhu ruživému podnátu, kterým rostlina prochází v urávání fází sváčku vývoje. Jsou to vzpřímené, nikoliv žíplavé rostliny.

Nastávají věří:

Na výstavili jsme ještě jednu pobřežní lokalitu, kde jsme viděli hromady substrátu a listového odpadu o průměru několika metrů. Tyto velké hromady jsou udržovány australskými žžbrush turkeys (Alectura lathami), jako hnězdícími, velmi početnými!

Poté, co jsme si město prohlásili, pokračovali jsme ve sváčku cestou k řece vinnami na pobřeží. Tahle fotka, kterou vyfotila Beth, je velmi zvláštní, uznávám, ale je to Robert a já na pláži po západu slunce. Tahle pláž mi ulpala v paměti, protože jak Robert vysvětlil, byl přísek na tomto pláži zároveň s výpravou na různé geologické procesy, takže všechna zrna byla stejně velikosti. Nikdy dřívěji jsem o tom nepřemýšlel, ale obvykle se zrna přeskytují v celém velikostním spektru až ovájem nikoliv na tomto pláži!

Urávání se ptáte, proč jsem k výzvědám totiž? Protože to

vytváříme báječný efekt až plážová vrzala! Pokud jste polohili svou nohu na zem, plážová zavrzačka vrz, vrrz nebo vrrrrrrrrrzz a znalo to, jako kdyby se dva kousky gumy o sebe třely.

Na této fotografii s Robertem zvedáme a opětovně pokládáme nohy na zem, abychom dosáhli zmiňovaného vrzání - v tak rychlém tempu, jakého jsme jen byli schopni. To je ale přírek idiotů, že?

Stejnou noc po večeřti (báhem následujícího vyzkoušela dalších nás kolik kousků jich-dla z masa, které bylo jaksí mimo jejich báze) akceptovatelné kritéria) jsme se bohužel museli rozloučit s Robertem, Johnem a Kirkem. Následující den jsme se vraceli do Sydney, abychom se letadlem přepravili do australského vnitrozemí do "Australie Středu"...

Turistický dálaják turistický výlet:

Tuto žádost reportáže zakončíme obzvláště výjimečnou turistickou fotografií - má a Beth, jak se projednává na velbloudu poblíž Uluru. Jo, poněkud blázivé, ale opravdu celkem zábavné.

V této oblasti jsme strávili pár dnů, potulujeme se kolem (nikoliv po) Uluru, uskutečněovali jsme turistické výlety v Kata Juta, sledovali ptáky, rostliny a tak podobně. Neviděli jsme jedinou masožravou rostlinu (a to jsem hledal D. indica!), ale celá oblast je i přesto nádherná. Konečně jsme také viděli naše první prokletí výnatce! Euro (střední výrostek) vzrostlý klokán wallaby a myslíme si, že to mohl být roztomilého nebo co?).

V následující reportáži z cesty popájíme naprosté masožravé živočichy, které nás postihlo, když jsme s Beth doletěli z Uluru do Perthu a cestovali krajinou pod kárem Phillipa Manna....

Pokud tady hovoříme o živočichové obsahoval také večeře strávené s velbloudy a velbloudem pár hodin popájený - bálečko výhoda a konzumace... pečeného velblouda masa. Tohle jsem opravdu nevymyslel jsem. A....a.... Beth jedla velblouda. Výživky mě donutily snístco jen proto, aby sama nevypadala jako osamělá velbloudská routa. Jak hluboko, velmi hluboko, mělo upustit od svých vegetariánských ideálů!!

ReportÃ¡Å¾ z cesty: NovÃ½ JiÅ¾nÃ-Wales, AustrÃ¡lie (1. Ä•Ä¡st) Å

Page citations: Personal
observations.

Revised: October 2007

Â©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner